

01-05-2022 ΟΡΟΡΟΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ ΤΟΥ ΑΝΤΙΠΑΣΧΑ. ΕΩΘΙΝΟΝ ά'.

**† ΚΥΡΙΑΚΗ ΑΝΤΙΠΑΣΧΑ
(ΤΟΥ ΘΩΜΑ).**

«Τὰ ἐγκαίνια τῆς (καθ' ἔβδομάδα
ἀνακυκλουμένης) ἑορτῆς τῆς τοῦ
Χριστοῦ Ἀναστάσεως, καὶ ἡ τοῦ ἀγίου
Ἀποστόλου Θωμᾶ Ψηλάφησις
καὶ σωτήριος δύμολογία».

† Μνήμη τοῦ Ἅγίου Προφήτου
Ἰερεμίου.

Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον,...

Συναπτὴ μεγάλῃ καὶ ἡ Ἑκφώνησις
‘Οπ πρέπει σοι πᾶσα δύξα...

”**Ηχος βαρὺς**

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφρανεν ἡμῖν,
εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν
ὄνόματι Κυρίου.

Σπίχ, α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ
Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν
αἰῶνα τό ἔλεος αὐτοῦ.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφρανεν
ἡμῖν...

Σπίχ, β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλω-
σάν με, καὶ τῷ ὄνόματι Κυρίου
ἡμυνάμην αὐτούς.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφρανεν
ἡμῖν...

Σπίχ, γ'. Παρὸ Κυρίου ἐγένετο
αὕτη, καὶ ἐστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλ-
μοῖς ἡμῶν.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφρανεν
ἡμῖν...

Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.

”**Ηχος βαρὺς,**

Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος ἡ
ζωὴ ἐκ τάφου ἀνέτειλας Χριστὲ ὁ
Θεός, καὶ τῶν θυρῶν κεκλει-
σμένων, τοῖς Μαθηταῖς ἐπέστης ἡ
πάντων ἀνάστασις, πνεῦμα εὐθὲς
δι' αὐτῶν ἐγκαινίζων ἡμῖν, κατὰ τὸ
μέγα σου ἔλεος. (γ')

Μετὰ τὴν α' Σπιχολογίαν, Κάθισμα τοῦ
Πεντηκοσταρίου

”**Ηχος α'.** Τοῦ λίθου σφραγισθέντος

Τῷ φόβῳ τῶν Ἐβραίων, κε-
κρυμμένων τῶν Μαθητῶν, καὶ ἐν
τῇ Σιών συνηγμένων, εἰσῆλθες
πρὸς αὐτοὺς Ἄγαθέ, καὶ ἔστης κε-
κλεισμένων τῶν θυρῶν, ἐν μέσῳ
αὐτῶν χαροποιός καὶ ὑπέδειξας
αὐτοῖς τὰς χεῖρας, καὶ τῆς
ἀχράντου σου πλευρᾶς τοὺς
μώλωπας, λέγων τῷ ἀπιστοῦντι
Μαθητῇ· Φέρε τὴν χεῖρά σου καὶ
ἔρεύνα, ὅτι αὐτὸς ἐγὼ εἰμί, ὁ διὰ
σὲ παθητός. (Δις)

Δόξα Πατρί... **Κ**αὶ νῦν...Τὸ αὐτὸ

Μετὰ τὴν β' Σπιχολογίαν,

Κάθισμα τοῦ Πεντηκοσταρίου

”**Ηχος α'.** Τὸν τάφον σου Σωτὴρ

’Επέστης ἡ ζωὴ, τῶν θυρῶν κε-
κλεισμένων, Χριστὲ τοῖς Μαθηταῖς,
καὶ πλευρὰν ὑπεδείκνυς, καὶ
χεῖράς σου καὶ πόδας σου, τὴν ἐκ
τάφου σου Ἔγερσιν, προπιστούμε-
νος· ἀλλ' ὁ Θωμᾶς οὐχ εὑρέθη· ὅθεν
ἔλεγεν· Ὡν μὴ θεάσωμαι τοῦτον,
οὐ πείθομαι τοῖς λόγοις ὑμῶν.
(Δις)

Δόξα Πατρί... **Κ**αὶ νῦν... Τὸ αὐτὸ

Μετὰ τὸν Πολυέλεον,

Κάθισμα τοῦ Πεντηκοσταρίου

”**Ηχος α'.** Τὸν τάφον σου Σωτὴρ

’Ιδών μου τὴν πλευρὰν καὶ τὰς
τρήσεις τῶν ἥλων, Θωμᾶ, τί ἀπι-
στεῖς, τῇ ἐμῇ Ἀναστάσει; ὁ Κύριος
ἔλεγεν ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος,
ὅπτανόμενος, τοῖς Ἀποστόλοις
ἀρρήτως, ὁ δὲ Δίδυμος, πεισθεὶς
ἐβόα τῷ κτίστῃ· Θεός μου εἰ καὶ
Κύριος. (Δις)

Δόξα Πατρί... **Κ**αὶ νῦν... Τὸ αὐτὸ

Εὐλογητάρια δὲν φάλλονται
χάριν τῆς δεσποτικῆς ἔορτῆς.
Τὸ αὐτίφωνον τοῦ δὲν ἥχου.
Αυτίφωνον Α'!

Ἐκ νεότητός μου πολλὰ πολεμεῖ
με πάθη· ἀλλ' αὐτὸς ἀντιλαβοῦ, καὶ
σῶσον Σωτήρ μου. (δῆς)

Οἱ μισοῦντες Σιών, αἰσχύνθητε
ἀπὸ τοῦ Κυρίου· ως χόρτος γάρ,
πυρὶ ἔσεσθε ἀπεξηραμένοι. (δῆς)

Δόξα.

Ἄγιῷ Πνεύματι πᾶσα ψυχὴ ζω-
οῦται, καὶ καθάρσει ύψοῦται, λα-
μπρύνεται, τῇ τριαδικῇ μονάδι ιε-
ροκυρφίως.

Καὶ νῦν.

Ἄγιῷ Πνεύματι, ἀναβλύζει τὰ
τῆς χάριτος ῥεῖθρα, ἀρδεύοντα,
ἄπασαν τὴν κτίσιν πρὸς ζωο-
γονίαν.

Προκείμενον. Ψαλμὸς ριγ' 113

Ἐπαίνει Ιερουσαλὴμ τὸν
Κύριον, αἴνει τὸν Θεόν σου Σιών.
(δῆς)

Σπίχος. **Ο**τι ἐνίσχυσε τοὺς μο-
χλοὺς τῶν πυλῶν σου, εὐλόγησε
τοὺς υἱούς σους ἐν σοί.

Ἐπαίνει Ιερουσαλὴμ τὸν
Κύριον, αἴνει τὸν Θεόν σου Σιών.

Ἡ Τάξις τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Ὁρθροῦ
“Ἔχος β'”.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν
Κύριον.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν
Κύριον.

Ἀἰνεσάτω πνοὴ πᾶσα τὸν
Κύριον.

Εὐαγγέλιον, Ἐκ τοῦ κατὰ

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

‘Ο Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης:

Ἄναστασιν Χριστοῦ θεα-
σάμενοι, προσκυνήσωμεν Ἄγιον,
Κύριον, Ἰησοῦν τὸν μόνον ἀναμάρ-
τητον. Τὸν Σταυρόν σου, Χριστέ,
προσκυνοῦμεν, καὶ τὴν ἀγίαν σου
Ἀνάστασιν ύμνοῦμεν καὶ δοξάζο-
μεν. Σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτὸς
σοῦ ἄλλον οὐκ οἴδαμεν, τὸ ὄνομά
σου ὀνομάζομεν. Δεῦτε πάντες οἱ
πιστοί, προσκυνήσωμεν τὴν τοῦ
Χριστοῦ ἀγίαν Ἀνάστασιν, ἵδοὺ
γὰρ ἥλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ, χαρὰ
ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. Διὰ παντὸς
εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, ύμνοῦμεν
τὴν Ἀνάστασιν αὐτοῦ. Σταυρὸν
γὰρ ὑπομείνας δι’ ἡμᾶς, θανάτῳ
θάνατον ὥλεσεν.

Καὶ εὐθὺς φάλλεται ὁ Ν΄ Ψαλμὸς.

Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ
μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ
πλῆθος των οἰκτιρμῶν σου ἔξαλει-
ψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς
ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας
μου καθάρισόν με.

Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ
γινώσκω καὶ ἡ ἀμαρτία μου
ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντὸς.

Ϲοὶ μόνῳ ἡμαρτον καὶ τὸ πο-
νηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα ὅπως
ἄν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου
καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαι σε.

Ἴδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συ-
νελήφθην καὶ ἐν ἀμαρτίαις
ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἡγάπησας τὰ
ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας
σου ἐδήλωσάς μοι.

Ραντιεῖς με ύσσωπω καὶ καθαρισθήσομαι πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην ἀγαλλιάσονται δόστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἔξαλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ Θεὸς καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ Πνεῦμα σου τὸ ἄγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδούς σου καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσιν.

Ρῦσαι με ἔξ αἰμάτων ὁ Θεὸς, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἵνεσίν σου.

Οτι εἰ ἡθέλησας θυσίαν ἔδωκα ὅν ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμένον' καρδίαν συντετριμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἔξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ιερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους, καὶ ἐλέησόν με ὁ Θεός.

Δόξα Πατρὶ... **Ὕ**χος β'

Ταῖς τῶν Ἀποστόλων, πρεσβείαις Ἐλεῆμον, ἔξαλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν...

Ταῖς τῆς Θεοτόκου, πρεσβείαις Ἐλεῆμον, ἔξαλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Σπίχ. **Ἐ**λέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἔξαλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Πεντηκοστάριον.

Ὕχος ὁ αὐτὸς

Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τοῦ τάφου, καθὼς προεἶπεν, ἔδωκεν ἡμῖν, τὴν αἰώνιον ζωὴν καὶ μέγα ἔλεος.

Σᾶσον ὁ Θεὸς τὸν λαὸν σου...

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. (**Δή**)

Ἐλέει καὶ οἰκτηρμοῖς...

Ο Κανὼν τῆς Εορτῆς.

Ωδὴ α'. **Ὕ**χος α'. Ο Είρμος.

Ἀσωμεν πάντες λαοί, τῷ ἐκ πικρᾶς δουλείας, Φαραὼ τὸν Ἰσραὴλ ἀπαλλάξαντι, καὶ ἐν βυθῷ θαλάσσης, ποδὶ ἀβρόχως ὁδηγήσαντι, ωδὴν ἐπινίκιον, ὅτι δεδόξασται. (**Δίς**)

Сήμερον ἔαρ ψυχῶν, ὅτι Χριστὸς ἐκ τάφου, ὥσπερ ἥλιος ἐκλάμψας τριήμερος, τὸν ζοφερὸν χειμῶνα ἀπήλασε τῆς ἀμαρτίας ἡμῶν, αὐτὸν ἀνυμνήσωμεν, ὅτι δεδόξασται. (**Δίς**)

Δόξα Πατρὶ...

Η βασιλὶς τῶν ὡρῶν, τῇ λα-
μπροφόρῳ ἡμέρᾳ, ἡμερῶν τε βα-
σιλίδι φανότατα, δορυφοροῦσα
τέρπει, τὸν ἔγκριτον τῆς Ἐκκλη-
σίας λαόν, ἀπαύστως ἀνυμνοῦσα,
τὸν ἀναστάντα Χριστόν.

Καὶ νῦν...

Πύλαι θανάτου Χριστέ, οὐδὲ
τοῦ τάφου σφραγῖδες, οὐδὲ
κλεῖθρα τῶν θυρῶν σοι ἀντέστη-
σαν, ὅλλ' ἐξαναστὰς ἐπέστης, τοῖς
φίλοις σου εἰρήνην Δέσποτα δω-
ρούμενος, τὴν πάντα νοῦν
ὑπερέχουσαν.

Κανών α'

**Ωδὴ γ', τῆς Ἐορτῆς
Ὕχος α'. Ὁ Εἱρμὸς**

Сτερέωσόν με Χριστέ, ἐπὶ τὴν
πέτραν τῶν ἐντολῶν σου, καὶ
φώτισόν με φωτὶ τοῦ προσώπου
σου· οὐκ ἔστι γὰρ ἄγιος, πλὴν σου
φιλάνθρωπε. (**Δίς**)

Καινοὺς ἀντὶ παλαιῶν, ἀντὶ
φθαρτῶν δὲ ἀφθάρτους, διὰ Σταυ-
ροῦ σου Χριστέ, τελέσας ἡμᾶς, ἐν
καινότητι ζωῆς πολιτεύεσθαι,
ἀξίως προσέταξας. (**Δίς**)

Δόξα Πατρὶ...

Ἐν τάφῳ περικλεισθείς, τῇ πε-
ριγράπτῳ σαρκὶ σου, ὁ ἀπερίγρα-
πτος, Χριστὲ ἀνέστης, θυρῶν κε-
κλεισμένων δὲ ἐπέστης, σοῦ τοῖς
Μαθηταῖς, παντοδύναμε.

Καὶ νῦν...

Τοὺς μώλωπάς σου Χριστέ, οὓς
ἐκουσίως ὑπέστης, ὑπὲρ ἡμῶν τοῖς
Μαθηταῖς σου φυλάξας μαρτύριον,
τῆς σῆς ἔδειξας, ἐνδόξου
Ἀναστάσεως.

Ἡ γπακοὴ τῆς Ἐορτῆς

Ὕχος πλ. β'

Ως ἐν μέσῳ τῶν μαθητῶν σου
παρεγένου Σωτήρ, τὴν εἰρήνην δι-
δοὺς αὐτοῖς, ἐλθὲ καὶ μεθ' ἡμῶν,
καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Κοντάκιον

Ὕχος πλ. δ'

Τῇ φιλοπράγμονι δεξιᾷ, τὴν ζω-
οπάροχόν σου πλευράν, ὁ Θωμᾶς
ἐξηρεύνησε Χριστὲ ὁ Θεός· συγκε-
κλεισμένων γὰρ τῶν θυρῶν ὡς
εἰσῆλθες, σὺν τοῖς λοιποῖς Ἀπο-
στόλοις ἐβόα σοι· Κύριος ὑπάρχεις
καὶ Θεός μου.

Ὥ Οἶκος

Τίς ἐφύλαξε τὴν τοῦ Μαθητοῦ
παλάμην τότε ἀχώνευτον, ὅτε τῇ
πυρίνῃ πλευρᾷ προσῆλθε τοῦ
Κυρίου; τίς ἔδωκε ταύτη τόλμαν,
καὶ ἵσχυσε ψηλαφῆσαι φλόγεον
όστοῦν, πάντως ἡ ψηλαφηθεῖσα· εἰ
μὴ γὰρ ἡ πλευρὰ δύναμιν
ἔχορήγησε πηλίνη δεξιᾷ, πῶς εἴχε
ψηλαφῆσαι παθήματα, σαλεύσα-
ντα τὰ ἄνω καὶ τὰ κάτω; Αὕτη ἡ
χάρις Θωμᾶ ἐδόθη, ταύτην ψη-
λαφῆσαι, Χριστῷ δὲ ἐκβοῆσαι·
Κύριος ὑπάρχεις καὶ Θεός μου.

Συναξάριον τῆς ἡμέρας.

Τῇ Α' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη
τοῦ Ἅγίου Προφήτου Ἱερεμίου.

Σπίχοι

Ψυχαὶ λιθώδεις καὶ ξέναι θείου
φόβου,

Λίθοις ἀνεῖλον θεῖον Ἱερεμίαν.

Πρώτη· ἐν Μαΐῳ λίθοις κτάνον
Ἱερεμίαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς ἀθλήσεως τοῦ Ἅγιου Ιερομάρτυρος Βατᾶ τοῦ Πέρσου.

Σπίχοι

Καὶ τῷ Βατᾶ, τμηθέντι τὴν κάραν ξίφει,

Βατὰ πρεπόντως οὐρανοῦ τὰ χωρία.

Συναξάριον τοῦ Πεντηκοσταρίου

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Κυριακῇ δευτέρᾳ ἀπὸ τοῦ Πάσχα, τὰ ἐγκαίνια ἔορτάζομεν τῆς Χριστοῦ Ἀναστάσεως, καὶ τὴν τοῦ ἀγίου Ἀποστόλου Θωμᾶ Φηλάφησιν.

Σπίχοι

Εἰ νηδύος κλείς, ἢ τάφου μὴ κωλύει,

Σὴν Σῶτερο ὁρμὴν κλείς θυρῶν πῶς κωλύσει;

Ταῖς τοῦ σοῦ Ἀποστόλου Θωμᾶ πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἄμήν.

Καταβασίες τοῦ Πάσχα

·Ωδὴ α'.

·Ηχος α'.

Ἀναστάσεως ἡμέρα λαμπρυνθῶμεν Λαοί, Πάσχα Κυρίου, Πάσχα ἐκ γὰρ θανάτου πρὸς ζωήν, καὶ ἐκ γῆς πρὸς οὐρανόν, Χριστὸς ὁ Θεός, ἡμᾶς διεβίβασεν, ἐπινίκιον ἄδοντας.

·Ωδὴ γ'.

Δεῦτε πόμα πίωμεν καινόν, οὐκ ἐκ πέτρας ἀγόνου τερατουργούμενον, ἀλλ' ἀφθαρσίας πηγήν, ἐκ τάφου ὅμβρήσαντος Χριστοῦ, ἐν ᾧ στερεούμεθα.

·Ωδὴ δ'.

Ἐπὶ τῆς θείας φυλακῆς ὁ θεηγόρος Ἀββακούμ, στήτω μεθ'

ἡμῶν καὶ δεικνύτω, φαεσφόρον Ἀγγελον, διαπρυσίως λέγοντα· Σήμερον σωτηρία τῷ κόσμῳ, δτὶ ἀνέστη Χριστός ὡς παντοδύναμος.

·Ωδὴ ε'.

Ορθρίσωμεν ὄρθρου βαθέος, καὶ ἀντὶ μυρου τὸν ὑμνον προσοίσομεν τῷ Δεσπότῃ, καὶ Χριστὸν ὀψόμεθα, δικαιοσύνης ἥλιον, πᾶσι ζωὴν ἀνατέλλοντα.

·Ωδὴ ζ'.

Κατηλθες ἐν τοῖς κατωτάτοις τῆς γῆς, καὶ συνέτριψας μοχλοὺς αἰωνίους, κατόχους πεπεδημένων Χριστέ, καὶ τριήμερος ὡς ἐκ κήπους Ιωνᾶς, ἐξανέστης τοῦ τάφου.

·Ωδὴ ζ'.

Ο Παῖδας ἐκ καμίνου ρύσαμενος, γενόμενος ἀνθρωπος, πάσχει ὡς θνητός, καὶ διὰ Πάθους τὸ θνητόν, ἀφθαρσίας ἐνδύει εὐπρέπειαν, ὁ μόνος εὐλογητὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

·Ωδὴ η'.

Ἄινοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

Ἄυτη ἡ κλητὴ καὶ ἀγία ἡμέρα, ἡ μία τῶν Σαββάτων, ἡ βασιλὶς καὶ κυρία, ἔορτῶν ἔορτή, καὶ πανήγυρις ἐστὶ πανηγύρεων, ἐν ᾧ εὐλογοῦμεν, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

·Ωδὴ θ', τῆς Ἐορτῆς

·Ηχος α'

·Ο Είρμῳς

Ϲὲ τὴν φαεινὴν λαμπάδα, καὶ Μητέρα Θεοῦ, τὴν ἀρίζηλον δόξαν καὶ ἀνωτέραν πάντων τῶν ποιημάτων ἐν ὑμνοις μεγαλύνομεν. **Δίς**

Σοῦ τὴν φαεινὴν ἡμέραν, καὶ ὑπέρλαμπρον Χριστὲ τὴν ὀλόφωτον χάριν, ἐν ᾧ ὥραῖς κάλλει τοῖς Μαθηταῖς σου, ἐπέστης μεγαλύνομεν. (*Δις*)

Δόξα Πατρὶ...

Σὲ τὸν χοϊκῆ παλάμη, ψηλαφώμενον πλευράν, καὶ μὴ φλέξαντα ταύτην, πυρὶ τῷ τῆς ἄῤῥου θείας οὐσίας, ἐν ὅμνοις μεγαλύνομεν.

Καὶ νῦν...

Σὲ τὸν ὡς Θεὸν ἐκ τάφου, ἀναστάντα Χριστόν, οὐ βλεφάροις ἰδόντες, ἀλλὰ καρδίας πόθῳ πεπιστευκότες, ἐν ὅμνοις μεγαλύνομεν.

Καταβασία

Ο ἄγγελος ἐβόα τῇ κεχαριτωμένῃ· Ἄγνη Παρθένε, χαῖρε, καὶ πάλιν ἐρῶ· Χαῖρε· ὁ σὸς υἱὸς ἀνέστη τριήμερος ἐκ τάφου.

Φωτίζου, φωτίζου ἡ νέα Ιερουσαλήμ· ἡ γὰρ δόξα Κυρίου ἐπὶ σὲ ἀνέτειλε. Χόρευε νῦν, καὶ ἀγάλλου Σιών· σὺ δὲ ἀγνή, τέρπου, Θεοτόκε, ἐν τῇ ἐγέρσει τοῦ τόκου σου.

Ἐξαποστειλάρια

Ὕχος γ'

Ο οὐρανὸν τοῖς ἄστροις

Εμῶν μελῶν χειρί σου, ἐξερευνήσας τὰς πληγάς, μή μοι Θωμᾶ ἀπιστήσῃς, τραυματισθέντι διὰ σέ, σὺν Μαθηταῖς ὁμοφρόνει, καὶ ζῶντα κήρυττε Θεόν. (*Δις*)

Σήμερον ἔαρ μυρίζει, καὶ καινὴ κτίσις χορεύει, σήμερον αἴρονται κλεῖθρα, θυρῶν καὶ τῆς ἀπιστίας, Θωμᾶ τοῦ φίλου βιῶντος· ὁ Κύριος καὶ Θεός μου. (*Ἀπαξ*)

AINOI. Ὕχος α'

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις. Σοὶ πρέπει ὅμνος τῷ Θεῷ.

Λινεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ Ἅγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ. Σοὶ πρέπει ὅμνος τῷ Θεῷ.

Εἰς τὸν Αἰνούς

Σπιχηρὰ Προσόμοια

Ὕχος α'

Πανεύφημοι Μάρτυρες

Σπίχ. **Λ**ινεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Μετὰ τὴν ἐκ τάφου σου φρικτήν, Ζωοδότα Ἐγερσιν, ὥσπερ σφραγίδας οὐκ ἔλυσας, Χριστὲ τοῦ μνήματος οὕτω κεκλεισμένων, θυρῶν εἰσελήλυθας, πρὸς τοὺς πανευκλεεῖς Ἀποστόλους σου, χαροποιῶν αὐτούς, καὶ εὐθές σου παρεχόμενος, τούτοις Πνεῦμα, δι’ ἄμετρον ἔλεος.

Σπίχ. **Λ**ινεῖτε αὐτὸν ἐν ἥγιῳ σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν φαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Μετὰ τὴν ἐκ τάφου σου φρικτήν, Ζωοδότα Ἐγερσιν, ὥσπερ σφραγίδας οὐκ ἔλυσας, Χριστὲ τοῦ μνήματος οὕτω κεκλεισμένων, θυρῶν εἰσελήλυθας, πρὸς τοὺς πανευκλεεῖς Ἀποστόλους σου, χαροποιῶν αὐτούς, καὶ εὐθές σου παρεχόμενος, τούτοις Πνεῦμα, δι’ ἄμετρον ἔλεος.

Σπίχ. Λίνεῖτε αύτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αύτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ.

Θωμᾶς δὲ καὶ Δίδυμος οὐκ ἦν, ἐνδημῶν ἡγίκα σύ, τοῖς Μαθηταῖς ὥφθης Κύριε· ὅθεν ἡπίστησε, τῇ σῇ Ἀναστάσει, καὶ τοῖς κατιδοῦσί σε, ἐβόα· Εἰ μὴ βάλω τὸν δάκτυλον, εἰς τὴν πλευρὰν αὐτοῦ, καὶ τῶν ἥλων τὰ τυλώματα, οὐ πιστεύω, ὅτι ἔξεγή γερται.

Σπίχ. Λίνεῖτε αύτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αύτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Ώς θέλεις ψηλάφησον Χριστὸς τῷ Θωμᾷ ἐβόησε· βάλε τὴν χεῖρα καὶ γνῶθι με ὀστέα ἔχοντα, καὶ γεῶδες σῶμα, καὶ μὴ γίνου ἀπιστος, ἐπίσης δὲ τοῖς ἄλλοις πιστώθητι, δὲ ὁ Θεός μου καὶ δὲ Κύριος, σὺ ὑπάρχεις, δόξα τῇ Ἐγέρσει σου.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν...

Ὕχος πλ. β'

Μεθ' ἡμέρας δύκτῳ τῆς Ἐγέρσεώς σου Ἰησοῦ βασιλεῦ, μονογενὲς Λόγε τοῦ Πατρός, ὥφθης τοῖς Μαθηταῖς σου, κεκλεισμένων τῶν θυρῶν, τὴν εἰρήνην σου παρεχόμενος, καὶ τῷ ἀπιστοῦντι Μαθητῇ τοὺς τύπους ἔδειξας. Δεῦρο ψηλάφησον τὰς χεῖρας, καὶ τοὺς πόδας, καὶ τὴν ἀκήροτόν μου πλευράν, δὲ πεισθεὶς ἐβόα σοι· δὲ Κύριός μου καὶ δὲ Θεός μου, δόξα σοι.

Δοξολογία Μεγάλη
εἰς ἥχον πλ. β' (Ἄργη ἢ σύντομος)

Δόξα σοι τῷ δείξαντι τὸ φῶς. Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εύδοκίᾳ.

Υμοῦμέν σε, εὔλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Γίε μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε δὲ Θεός, δὲ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, δὲ Γίδος τοῦ Πατρός, δὲ αἵρων τὴν ἀμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, δὲ αἵρων τὰς ἀμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, δὲ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρός, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Οτι σὺ εἶ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἄμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὔλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δὲ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνας. Ἄμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἡλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εύλογητὸς εῖ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν, ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα' Κύριε, ἐλέησόν με, ἵασαι τὴν ψυχήν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Οτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς, ἐν τῷ φωτί σου ὀφόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἄθανατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἄθανατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἄθανατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα Πατρὶ καὶ Γενὶ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμήν.

Ἄγιος Ἄθανατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἄγιος ὁ Θεός,

Ἄγιος Ἰσχυρός,

Ἄγιος Ἄθανατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἔορτῆς

Ἄχος βαρὺς,

Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος ἡ ζωὴ ἐκ τάφου ἀνέτειλας Χριστὲ ὁ Θεός, καὶ τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, τοῖς Μαθηταῖς ἐπέστης ἡ πάντων ἀνάστασις, πνεῦμα εὐθὲς δι' αὐτῶν ἐγκαινίζων ἡμῖν, κατὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Ἀπαξ ὑπὸ τοῦ Ἱερέως

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.

καὶ δῆς ὑπὸ τῶν χορῶν.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.

Καὶ ἀρχεται ἡ θεία Λειτουργία.

ΑΝΤΙΦΩΝΑ

Ψαλλόμενα ἐν τῇ Λειτουργίᾳ

τῆς Κυριακῆς τοῦ Πάσχα,

Ἀνπίφωνον α'

Ἄχος β'

Σπίχ. **Ἄ**λαλάξατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου Σῶτερ σῶσον ἡμᾶς.

Σπίχ. **Ψ**άλατε δὴ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ, δότε δόξαν ἐν αἰνέσει αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου Σῶτερ σῶσον ἡμᾶς.

Σπίχ. **Ε**ἴπατε τῷ Θεῷ Ὡς φοβερὰ τὰ ἔργα σου. Ἐν τῷ πλήθει τῆς δυνάμεώς σου ψεύσονταί σε οἱ ἔχθροί σου.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου Σῶτερ σῶσον ἡμᾶς.

Σπίχ. **Π**ᾶσα ἡ γῆ προσκυνησάτωσάν σοι καὶ φαλάτωσάν σοι, φαλάτωσαν δὴ τῷ ὀνόματι σου **Γ**ψιστε.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου Σῶτερ σῶσον ἡμᾶς.

Δόξα Πατρὶ... **Κ**αὶ νῦν...

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου Σῶτερ σῶσον ἡμᾶς.

Ἀνπίφωνον β'

Ἄχος δ αὐτὸς

Σπίχ. **Ο** Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ

πρόσωπον αύτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐλεήσαι ἡμᾶς.

Κῶσον ἡμᾶς, Γιὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι. Ἄλληλούϊα.

Σπίχ. Τοῦ γνῶναι ἐν τῇ γῇ τὴν ὁδόν σου, ἐν πᾶσιν ἔθνεσι τὸ σωτήριόν σου.

Κῶσον ἡμᾶς, Γιὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι. Ἄλληλούϊα.

Σπίχ. Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοί, ὁ Θεός, Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ πάντες.

Κῶσον ἡμᾶς, Γιὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι. Ἄλληλούϊα.

Σπίχ. Εὐλογήσαι ἡμᾶς ὁ Θεός, καὶ φοβηθήτωσαν αὐτὸν πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς.

Κῶσον ἡμᾶς, Γιὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι. Ἄλληλούϊα.

Δόξα Πατρὶ...**Κ**αὶ νῦν...

Ο μονογενὴς Γιὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, ἀθάνατος ὑπάρχων, καὶ καταδεξάμενος, διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν, σαρκωθῆναι ἐκ τῆς ἀγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας, σταυρωθείς τε, Χριστὲ ὁ Θεός, θανάτῳ θάνατον πατήσας, Εἰς ὧν τῆς ἀγίας Τριάδος, συνδοξαζόμενος τῷ Πατρὶ καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀντίφωνον Γ'

Ὕχος πλ. α'

Σπίχ. Ἀναστήτῳ ὁ Θεός, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἔχθροὶ αὐτοῦ,

καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.

Σπίχ. **Ω**ς ἐκλείπει καπνός, ἐκλιπέτωσαν, ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρός.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.

Σπίχ. Οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἀμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ, καὶ οἱ δίκαιοι εὑφρανθήσανται.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.

Σπίχ. Λύτη ἡ ἡμέρα, ἦν ἐποίησεν ὁ Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὑφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.

Εισοδικὸν

Ἐν Ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν, Κύριον ἐκ πηγῶν Ἰσραὴλ, σῶσον ἡμᾶς, Γιὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι. Ἄλληλούϊα.

**Ἀπολυτίκιον ταῦτης Ἑορτῆς
Ὕχος βαρὺς,**

Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος ἡ ζωὴ ἐκ τάφου ἀνέτειλας Χριστὲ ὁ Θεός, καὶ τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, τοῖς Μαθηταῖς ἐπέστης ἡ πάντων ἀνάστασις, πνεῦμα εὐθὲς

δί αύτῶν ἐγκαινίζων ἡμῖν, κατὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Κοντάκιον Ὁχος πλ. δ'

Εἰ καὶ ἐν τάφῳ κατῆλθες ἀθάνατε, ἀλλὰ τοῦ ἄδου καθεῖλες τὴν δύναμιν, καὶ ἀνέστης ὡς νικητής, Χριστὲ ὁ Θεός, γυναιξὶ μυροφόροις φθεγξάμενος, Χαίρετε, καὶ τοῖς σοῖς Ἀποστόλοις εἰρήνην δωρούμενος ὁ τοῖς πεσοῦσι παρέχων ἀνάστασιν.

**ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ
ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΑΝΤΙΠΑΣΧΑ
Προκείμενον. Ὁχος γ'.**

Μέγας ὁ Κύριος καὶ μεγάλη ἡ ἴσχὺς αὐτοῦ.

Σπίχ. **Ἄ**ινεῖτε τὸν Κύριον ὅτι ἀγαθὸς.

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, διὰ τῶν χειρῶν τῶν ἀποστόλων ἐγίνετο σημεῖα καὶ τέρατα ἐν τῷ λαῷ πολλὰ· καὶ ἦσαν ὅμοιθυμαδὸν ἀπαντες ἐν τῇ Στοᾷ Σολομῶντος. Τῶν δὲ λοιπῶν οὐδεὶς ἐτόλμα κολλᾶσθαι αὐτοῖς, ἀλλ' ἐμεγάλυνεν αὐτοὺς ὁ λαός· μᾶλλον δὲ προσετίθεντο πιστεύοντες τῷ Κυρίῳ πλήθη ἀνδρῶν τε καὶ γυναικῶν· ὥστε κατὰ τὰς πλατείας ἐκφέρειν τοὺς ἀσθενεῖς καὶ τιθέναι ἐπὶ κλινῶν καὶ κραβάτων, ἵνα ἐρχομένου Πέτρου κἀν ἡ σκιὰ ἐπισκιάσῃ τινὶ αὐτῶν. Συνήρχετο δὲ καὶ τὸ πλῆθος τῶν πέριξ πόλεων Ἱερουσαλήμ, φέροντες ἀσθενεῖς καὶ ὀχλουμένους ὑπὸ πνευμάτων ἀκαθάρτων, οἵτινες ἐθεραπεύοντο ἀπαντες. Ἀναστὰς δὲ ὁ ἀρχιερεὺς

καὶ πάντες οἱ σὺν αὐτῷ, ἡ οὖσα αἴρεσις τῶν Σαδδουκαίων, ἐπλήσθησαν ζήλου καὶ ἐπέβαλον τὰς χεῖρας ἐπὶ τοὺς ἀποστόλους καὶ ἔθεντο αὐτοὺς ἐν τηρόσει δημοσίᾳ. Ἄγγελος δὲ Κυρίου διὰ νυκτὸς ἤνοιξε τὰς θύρας τῆς φυλακῆς ἐξαγαγών τε αὐτοὺς εἶπε· Πορεύεσθε καὶ σταθέντες λαλεῖτε ἐν τῷ ίερῷ τῷ λαῷ πάντα τὰ δόγματα τῆς ζωῆς ταύτης.

Ἀλληλούϊα. (γ) Ὁχος πλ. δ'.

Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ.

Σπίχ. **Ο**τι Θεὸς μέγας Κύριος.

Καὶ καθεξῆς ἡ Θεία Λειτουργία
τοῦ Ἱεροῦ Χρυσοστόμου
Εἰς τὸ Ἔξαρέτως
‘Ο Ειρμὸς τῆς Θ’ Ωδῆς.
Ὦχος α'.

Cἐ τὴν φαεινὴν λαμπάδα, καὶ Μητέρα Θεοῦ, τὴν ἀρίζηλον δόξαν καὶ ἀνωτέραν πάντων τῶν ποιημάτων ἐν ὅμνοις μεγαλύνομεν».

Κοινωνικόν. Ὁχος πλ. α'.

Επαίνει Ἱερουσαλήμ τὸν Κύριον, αἴνει τὸν Θεόν σου Σιών. Ἀλληλούϊα.

Ὦχος α'

Cῶμα Χριστοῦ μεταλάβετε, πηγῆς ἀθανάτου γεύσασθε.

Μετὰ τὴν μετάδοσιν, ἀνπὶ τοῦ· «Εἴδομεν».

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.

Πληρωθήτω τό στόμα ἡμῶν αἰνέσεώς σου, Κύριε, ὅπως ὅμνήσωμεν τὴν δόξαν Σου, ὅτι

01-05-2022 ΟΡΟΦΟΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ ΤΟΥ ΑΝΤΙΠΑΣΧΑ. ΕΩΘΙΝΟΝ ά.

ηξίωσας ἡμᾶς μετασχεῖν τῶν ἀγίων
μυστηρίων Σου. στήριξον ἡμᾶς ἐν
τῷ σῷ ἀγιασμῷ δλην τήν ἡμέραν
μελετᾶν τήν δικαιοσύνην Σου.
Ἄλληλουΐα, Ἄλληλουΐα, Ἄλληλουΐα.

Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογη-
μένον ἀπό τοῦ νῦν καὶ ἔως τοῦ
αιῶνος. (*τρίς*).

ΙΕΡΕΥΣ: **Χ**ριστὸς ἀνέστη ἐκ νε-
κρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας,
καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χα-
ρισάμενος.

Ο Άναγνώστης: **Ἀ**ληθῶς ἀνέστη ὁ
Κύριος.

‘Η Μεταφορὰ Κειμένων
Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἐγίνε ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαφηλίδη
‘Ιεροψάλτη
στὸν Ι.Ν. Ἅγιου Γεωργίου
Κουλούρας Βέροιας.